

udtømt, betød, at Pengene var forsvundet, at de var opbrugt. Men det betyder jo intet andet; end at Pengene er omdannet fra at være Dollars til at være danske Kroner og de derfor ikke mere har nogen valutamæssig Kraft. Men de eksisterer fremdeles som danske Penge.

Det Tab paa Egaliseringsfonden, der tales om, er derfor aldrig andet end det Tab, som kan fremkomme ved, at hvad vi har laant i Dollars og Sterling, skal vi paa et vist Tidspunkt betale tilbage i Dollars og Sterling. Og naar vi har det, som vi har omdannet Dollars og Sterling til, nemlig Kroner, og vi ikke mere kan faa det samme Antal Dollars og Sterling, som vi oprindeligt fik, saa fremkommer der derved et Tab. Men det er jo ikke hele Beløbet, der er tabt, men det er en større eller mindre Procent af Beløbet. Jeg tror, det vilde være særdeles ønskeligt, om den, der vil vejlede Offentligheden i en Sag af denne Betydning, ikke vilde udkaste saadanne Betragtninger som dem, der findes her af det ærede Medlem, der har været Ordfører for Venstre i Landstinget. Men saadanne Opfattelser ligger jo ogsaa fjernt fra den ærede Ordfører her i Tinget, som baade anbefalede og selv gennemførte Egaliseringsloven og nu anbefaler Nødvendigheden af at tilvejebringe et Rygstød; og som helst ser, at Staten selv er den, som helt og holdent tager Laanen hjem.

Det tredie Middel, som anvendes, er det, som omhandles i Lovforslagets § 7, og som gaar ud paa at skaffe Midler til en Formindskelse af Nationalbankens Seddelomløb. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mente, at denne Paragraf laa udenfor, hvad Konferencen havde anbefalet. Herom maa jeg have Lov til at sige, at Valutaraadet har ikke anbefalet nogen bestemt Form for Midlernes Tilvejebringelse; men Valutaraadet har enstemmigt anbefalet, at de tilvejebringings gennem særlige Lovgivningsforanstaltninger af en saadan Art, at Nationalbankens Seddelomløb ved Tilbagebetaling af Statens Gæld til Nationalbanken kan formindskes. Naar det ærede Medlem Hr. N. Neergaard anbefaler at lade Tilbagebetalingen ske gennem Optagelse af et udenlandsk Laan, saa vil dette ikke medføre den tilsigtede Mulighed for Formindskelse af Seddelomløbet. Dette kan kun ske, naar det foregaar ved en Formindskelse af den danske Statsgæld til Nationalbanken, ved Midler tilvejebragt paa en saadan Maade, at det er Skyldneren, der ved egne Kræfter, det vil sige ved Statsborgernes Kræfter, tilbagebetaler den.

Jeg tror heller ikke, at det ærede Med-

lem vil staa aldeles urokkelig paa det Standpunkt, at det eneste, man fra Venstres Side vilde tilbyde i denne Sag, var, at naar Nationalbanken paatog sig den absolutte Forpligtelse, vilde man være villig til at optage en Kredit paa 230 Mill. Kr. i Udlandet som et Rygstød og til at laane 40 Mill. Kr. i Udlandet til at tilbagebetale Statens Laan i Nationalbanken med. Et saadant samlet Statslaan paa 270 Mill. Kr. tror jeg ikke vil være det eneste, man kan tænke sig, og jeg kan da heller ikke andet end anerkende hele den Form, hvorunder den ærede Ordførers Udtalelser fremkom. De synes mig at tyde paa, at i alt Fald paa de hidtil omtalte Punkter en Mulighed for et Resultat maa kunne naas.

Naar det ærede Medlem sagde, at Betalingen gennem Skat, naar den lagdes som en Skat paa Indkomst og Formue, ikke vilde være til at bære for Samfundet, saa er dette en Overdrivelse. Det vil ikke være behageligt for Samfundet, ingen kan føle noget behageligt hverken ved at paalægge sig selv eller andre mere Skat, end de for Øjeblikket har. Men at det ikke er til at bære, er overdrevent. Det forekommer mig, at man ogsaa fra de to Partiers Side, som befinder sig i en politisk Oppositionsstilling overfor den nuværende Regering, maa erkende, at i det Forslag, som her er fremsat, er der en udstrakt Haand, ikke blot til det Parti, jeg repræsenterer, og med Hensyn til vor Stilling overfor den oprindelige Formueafgift, men der er ogsaa udover vore Rækker udstrakt en Haand til at søge at naa til et Resultat paa et Grundlag, om hvilket man maatte mene, at der i et Ting, sammensat som Folketinget er, maatte kunne naas Tilslutning fra mere end to Partier. Der er jo her ikke Tale om en varig Forhøjelse af Skat, men om en Forhøjelse af Skatten til et bestemt Formaal.

Lovforslaget lægger denne Skat paa Indkomst og Formue. Naar det ærede Medlem Hr. N. Neergaard siger, at han navnlig maa mene, at der er gaaet for haardt frem mod Formuen, saa forbavser dette mig. Det, der her er Tale om, er en Formueafgift paa 21 Mill. Kr. Overfor den Formueafgift, som Socialdemokraterne i Sommersamlingen foreslog, og som androg fire Hundrede og nogle og fyrretyve Millioner Kroner, kunde det med Rette gøres gældende, at den var et Angreb paa Kapitalen og Erhvervsvirksomhederne her i Landet, som let vilde kunne bringe disse til at forbløde. Men hvad der ud fra denne Betragtning med Rette kan indvendes mod en Formueafgift paa 440 Mill. Kr.,